

Nr 569

Av herr **Eliasson** i Moholm, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 110, angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1957/58 m. m.

Underbefälsläget vid vår försvarsmakt befinner sig sedan lång tid tillbaka i ett krisläge. Avgången är betydande, och som resultat därav har ett stort antal vakanser uppstått.

Grunden till detta förhållande står att finna närmast däri, att organisationen icke erhållit den fasta utformning som är en nödvändig förutsättning för att klarhet skall vinnas om befordringsmöjligheterna. Som det nu är, söker sig ett stort antal medlemmar av underbefälskåren över till civil anställning, företrädesvis inom polisen.

För att råda bot på detta förhållande har chefen för armén sedan 1952 årligen föreslagit inrättande av s. k. förstetjänster — för arméns del kallade rustmästartjänster — i lönegrad Ma 16. På grund av pågående befälsutredning har statsmakterna inte velat taga ställning till denna fråga. Detta skäl är enligt min mening icke av den art, att det bör stå hindrande i vägen för en effektivisering av den viktiga utbildningsverksamheten inom vårt försvar, vilken starkt lider av det ogynnsamma läget. Inrättandet av rustmästartjänster är i princip icke något annat än en komplettering av den organisation som riksdagen beslutat, fastän befälsfrågan icke varit utredd. Det finns enligt min mening starka skäl som talar för att intresset av en i nuläget väl fungerande underbefälsorganisation överväger de eventuella fördelar som ett avvaktande av befälsutredningens resultat kan medföra.

Kungl. Maj:t har i proposition nr 110 föreslagit inrättande av 100 rustmästarbeställningar i Ma 15, vilka bör komma i utbyte mot lika många överfurirsbeställningar. Det är enligt min mening en otillräcklig åtgärd. Denna anordning medför i praktiken ingen utökning av befordringsmöjligheterna för underbefälskåren. För närvarande finns för underbefälet samma möjlighet att nå 15 lönegraden medelst tjänstetidsbefordran. Det torde icke vara tillräcklig stimulans, att de befordringsmöjligheter som för närvarande finns utökas blott med möjligheten att bli benämnd rustmästare. Därför anser jag det nödvändigt att rustmästarna placeras i nuvarande 16 lönegraden. Denna åtgärd är väl ägnad att skapa ett bättre underlag för rekryteringen och för möjligheterna att knyta en effektiv underbefälskader vid vårt försvar.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 110 måtte besluta, att de under punkt 15 Armén: Avlöningar till aktiv personal m. fl. föreslagna 100 rustmästarbeställningarna placeras i lönegrad motsvarande nuvarande Ma 16.

Stockholm den 27 mars 1957

Rolf Eliasson
i Moholm